

	Tým	Z	V	VP	PP	P	Skóre	Body
1	HK Obří Beroun	13	9	3	0	1	70:30	33
2	HC Mega stavby Mělník	13	9	1	1	2	61:36	30
3	HC Nero Auto Moto Neratovice	11	8	0	2	1	53:26	26
4	HK Maniacs Turnov	12	6	1	1	4	54:44	21
5	HC Horalové Jablonec	12	6	0	1	5	47:42	19
6	HC Varani Česká Lípa	12	3	2	0	7	32:55	13
7	HC Černošice Devils	12	4	0	0	8	39:47	12
8	1. HC UKA Nová Paka	12	3	0	2	7	37:55	11
9	HC Faraoni Frýštejn	12	0	0	0	12	26:79	0

Takže místo odpočinku, další dril. Začne se přednáškou o tom, jací jsme lemplové, jací darebáci, jaké mizery to zplodil místní hokej. Jsme prý pro smích už i pro celostátní média, která rozebírají třetí nejvyšší soutěž jen sporadicky. Šupal nařídí bazény od modré po modrou, přihrávky na červenou a bránění jednoho na dva a další klasická cvičení, kterých začínám mít plné zuby. Nic nového, absolutně žádná inovace. Nač by se Šupal také namáhal, podle něj neumíme ani základy, ani pořádně bruslit, natožpak vymýšlet nějakou taktiku.

Stalo se tak přesně do puntíku, jen s tím rozdílem, že nám bylo oznámeno, že se k týmu připojí již tuto sobotu na domácím utkání s Berounem nová posila. Bylo to při nástupu na rozbruslení, Šupal se významně díval mým směrem a prohodil něco o „popelnicích a smetišti dějin.“ Na tuto zjevnou provokaci jsem reagoval loknutím z láhve a mocným odplivnutím nedaleko jeho bruslí, čehož si Šupal všimnul, zle se ušklíbl a nařídil mi sto kliků ve výstroji přímo na ledě, což je pro brankáře ohromná bžunda. Přestože byl Šupal povětšinou hrubý a tvrdý, nebyl vůči mně zákeřný.

Abyste pochopili náš vztah, tak je to na delší vyprávění; více se k tomu dostanu později. Pro začátek vám bude stačit to, že mně je čtyřicet a Šupalovi třicet pět. Jsme místní odchovanci a oba jsme hráli za áčko. On jako osmnáctiletý sbíral první minuty mezi dospělými. Před zápasem na rozbruslení posbíral do kyblíku puký a já jako mazák v kabině dával najevo, že je dobře, že už ty puký nemusím uklízet já. Šupal šel pak do světa, jezdil po seminářích

v Kanadě a Americe, jako hráč s tím seknul a před šesti lety si splnil sen a udělal si áčko trenérskou licenci. Takže jsme se znovu potkali tady ve Frýštejně a tentokrát ve vskutku rozdílné roli.

~

Trénink byl ten večer vyčerpávající. I takoví borci, kteří dokážou dvacet, pětadvacet minut na zápas, toho měli plné kecky. Jindra Čihák si musel zapálit cigaretu, což je u něj nezvyk, protože vždycky potahuje kouř jen a pouze z nejkvalitnějších doutníků z Nikaraguy. Dnes se však nechal slyšet, že tentokrát potřebuje rychle nikotin do krve. Na parkovišti našťvaně mrsknul báglem do sajdkáry. Osedlal svoji obří černou motorku z půlmilionového města Milwaukee a s rachotivým burácením vyrazil směrem Semínova Lhota o osmdesáti obyvatelích. S Jindrou většinou kecáme, pronášíme cestou na parkoviště nějaké ty vtípky, ale dneska neměl náladu se pomalu ani osprchovat. Všichni se očividně těšili domů do hajan. Cestou ze staďáku jsem na parkovišti viděl nejen Jindru, ale i Hovado. Tak si skutečně nechává říkat náš asistent kapitána, Jonáš Cilbar. Hovado Jonáš mi podal ruku skautským způsobem, vytkl mi pár puků, co jsem si dovilil chytit, a pronesl něco o tom, jestli se těším, až budu hrát s legendou. Vyvalil jsem oči. On se podivil, že neposlouchám v práci rádio. Já mu řekl, že mě tohle ruší, že nepracuji ve skladu. On se ušklíbl, a že já jsem ten „kancelářskej“.

„No nic,“ řekl, „tak v sobotu ráno na rozbruslení!“ A zamával mi, když jsem nastoupil do mého zánovního kombíku.

~

Od stadionu to mám jen pár minut přes sídliště a pak dvě křižovatky do kopečka k lesům. Tam na mě čeká ulice o pěti barácích, kde žije má rodina a čtyři více či méně otravní sousedé, pár divokých prasat mezi stromy, ježci, liška, veverka a pár kun na půdách.

Popelnici jsem vytáhl před branku, protože popeláři k nám jezdí v pátek. Přestože jsem byl unavený jako kuň, na tuhle drobnost jsem si dokázal vzpomenout. Nicméně jsem začal postupně pochybovat